

стото на раничката се показва само една пжпчица, по-после — ето, виждате какво може да стане.

Башата и майката се почудиха:

— Я гледай ти! Отъ една муха!

— Отъ една нищо и никаква муха!

— Да, така е, доказано е, повъррено е, че е отъ това.

Башата запитва:

— Е, какъ тогава да се пазимъ, за да не ни дойде втори пътъ това зло до главата?

Лѣкарътъ имъ обясни:

— Че ще трѣбва да унищожавате, да изтрѣбвате мухитѣ, затова, разбира се, не ще и дума. Но най-важното е никога да не оставяте неоткрито умрѣлъ добитѣкъ. Закопавайте го, закопавайте го дълбоко въ земята! Защото иначе, както ви казахъ вече, ще прелети нѣкоя муха, ще пренесе заразата, и после иди търси лѣкари...

Майката погали съ ржка челцето на Филча и изохка:

— Отъ една нищо и никаква муха!...

Дамьянъ Калфовъ

ЗИМА

Снѣгъ валѣ на пресѣкулки две-три нощи, толкозъ дни, нищо вече се не познава, всичко се въввѣ бѣло скри.

Вижъ, дърветата се мждрятъ, натежнѣли и мълчатъ, само гарвани понѣвга кацатъ тамъ да погълчатъ.

Пушекътъ отлита бавно къмъ надвисналъ небосклонъ,

изпрѣщява и се счупва нѣкъде изсѣхналъ клонъ.

Храститѣ пъкъ разноцвѣтни кой ли може ги позна? — Метната е върху всички бѣла зимна пелена.

А тѣ, отъ снѣга пленени, виждатъ, тихо като спятъ, времето, кога отново пакъ ще почнатъ да цвѣтятъ.

Стефанъ Ив. Стояновъ

